

— Θά είναι ὁ Βίσμαρκ ! . . ἐφέλλισα.

Ἐν τούτοις ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ ἐκείνῳ χάρτῃ μόνῃ ἡ Ἑλλάς δὲν ἐφαίνετο.

— Κύριέ μου, μοι ἀπήντησε ψυχρῶς ἐκείνη, ἀν ἐδίδετε περισσοτέραν προσοχὴν θὰ τὴν ἐβλέπετε εἰς τὸ κέντρον μου ! καὶ μοι τὴν ἔδειξε διὰ τοῦ δακτύλου.

Ὁ Ἑρμῆς ἄφ' ἑτέρου ἐδείκνυεν ὅτι ὅλος ἐκείνος ὁ ποιητικὸς κόσμος ἦσαν ἐμπορεύματα . . . Ἀλλὰ μία νηρὴ· τῶν ἄλλων τῆς Δαλματίας, πρασίην ἐσθῆτα περιβεβλημένη, διέψευσε τὸν θεὸν τοῦ ἐμπορίου. Μία ἄλλη κεκαλυμμένη βαρεῖαν μὴλωτὴν, ἀπεικόνιζε τὸν ἄνθρωπον τῶν φεράγγων καὶ τῶν χρησφυγέτων τοῦ ἀγρίου κόσμου. Πλὴν ὑπὸ τὴν ἀγρίαν ἐκείνην περιβολὴν, ἐκρύπτετο ἡ θελκτικωτέρα Εὐα. Δύω περσίδες ἔφερον ἀδάμαντας πολυτίμους ὥς τοῦ Σάχη· ἡ ἐθνότης τῶν Περσίδων αὐτῶν μὲ ἔφερεν εἰς τοὺς ἀρχαίους ἡμῶν χρόνους.

— Ἄν ἤμην, ἐσκέφθην, Ἑλλήν Μαραθωνομάχος θὰ τοὺς ταῖς ἔπαιρνον ! ! .

Ἄλλη τις παρὶς τὴν Jean d'-arc εἰς τὴν ἐμφάνισίν της :

— Νὰ ἤμην, ἐψιθύρισα, Γουλιέλμος Τέλλος ! ! .

Ἐπὶ τέλους μία λευχείμων παρίστανεν une boule de neige.

Ἡ Τουρκία ἐν τούτοις ἀπέσπα τὴν προσοχὴν καὶ τὰ βλέμματα ἀπάντων· αἰφνυδίως κατελήφθη ὑπὸ πτερωτῆς ιδέας.

— Ἴδου, εἶπον, περιστάσις νὰ προσφέρω εἰς τὴν πατρίδα μου τὴν μεγαλειτέραν τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ πλησιάσας αὐτῇ :

— Θὰ μοι δώσης, τῇ εἶπον, Ὑψηλὴ μου Πύλη-τὴν Ἡπειρο-Θεσσαλίαν ; Καὶ ἔρριψα ἀπὸ κορυφῆς μέχρ' ὀνύχων τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτῆς ὥστε ἐζήτουν τὰ ὄρια τῶν δῶν ἐπαρχιῶν μου.

— Ἐπὶ τοῦ παρόντος, μοι ἀπεκρίθη μεσιθῶσα, ἕνα χροῖον ! . . .

Καὶ συνεπλάκη ἡ Ἑλλάς μετὰ τῆς Τουρκίας, καὶ ἐστρωβιλίσθησαν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν, μέχρις ὅτου συγκρουσθεῖσαι μετὰ τῆς Εὐρώπης ἀπεχωρίσθησαν ἀποτόμως.

— Κρίμα νὰ μὴ μᾶς ἀφήσῃ νὰ πολεμήσωμεν à outrance ! ! .

Dock.

(Γ. Γ.) Ἀφίω πρὸς στιγμήν τὴν ἀλληλογραφίαν μου διὰ νὰ παρακολουθῶ τὴν κηδεῖαν τοῦ Angeli, πρῶν Δημάρχου καὶ εὐεργέτου τῆς πόλεως ταύτης. Σκέπτομαι ὅτι ἐν περιπτώσει θανάτου—ὃ μὴ γένοιτο—Ἀθηναίου τινὸς δημάρχου, τὸ-ἀπὸ χοῦρ ἐπλάσθῃ καὶ εἰς χοῦρ ἀπειλεύσεται-κατ' ἐξοχὴν θὰ ἤρμοζεν.

Peri fieri καὶ feste dei fiori εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς τρυφῆς τὴν ὁποῖαν διάγει ὁ πολὺς ἀθηναϊκὸς κόσμος ὑπάρχει τάξις ἀνθρώπων οἵτινες χορὸν αἰφνης νομίζουν ἐκδρομὴν ἐν μέσῳ βορεινοτάτου ψύχους μὲ βῆμα στρατιωτικὸν ἄχρι Φαλήρου καὶ τὴν ἐκεῖ διημέρευσιν μέχρις ἐσπέρας. Ἡ τάξις αὕτη σύγκειται ἐκ φοιτητῶν, μαθητῶν, πολιτῶν καὶ ἔχει κέντρον τὸ δημόσιον Γυμναστήριον, ὅπερ ἤρξατο πλέον νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς κοινωνίας μας, νὰ ἐπιβάλληται, νὰ μορφώῃ σώματα, νὰ ὑπηρετῇ τὴν ὑγίαν καὶ νὰ προσεγγίξῃ τὸν ἀθλιὸν ἐβραϊζόντα βίον μας πρὸς τὸν ἀρχαῖον, ὅστις τὴν βᾶσιν τοῦ παντοδαποῦ μεγαλείου τοῦ τὴν ἐσθίριζεν ἐπὶ τῆς γυμναστικῆς.

Μεγίστην ὠθῆσιν εἰς τὴν πρόδον τῆς γυμναστικῆς ἔδωκεν ὁ πρῶν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Μαυροκορδάτος ἀγαπήσας τὸ Γυμναστήριον, ἐνθαρρύνας ὅσον ἦν ἐνὸν τοὺς διδάσκοντας, καταστήσας τὴν Γυμναστικὴν μάθημα ὑποχρεωτικὸν καὶ θείας τὰς πρώτας βάσεις τῆς γυμναστικῆς ἀνατροφῆς. Ἐπὶ τούτῳ πολλάκις συνεχάρημεν τῷ ὑπουργῷ ἐκείνῳ καὶ θὰ συγχαρῶμεν καὶ τῷ διαδόχῳ του ἐὰν προβῇ ἐπὶ τὰ ἔχνη ἐκείνου.

Εἴμεθα ὑπὲρ εὐρυτάτου συστήματος γυμναστικῆς· πολεμοῦμεν τὰ μισὰ μέτρα, τὴν γλισχρότητα τῶν μισθῶν, πᾶσαν ἀτέλειαν καὶ θέλομεν ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν παραμεληθέντα αὐτὸν κλάδον πολλὴ ἐπιμέλεια ὅπως ἀποβῇ εὐνοϊκὴ ἢ ἐπὶ τῆς νέας γενεᾶς ἐπίδρασίς του.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΧΟΡΟΥ.

Ἄν καὶ πολλαὶ συναναστροφαὶ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένοντο, οὐχ' ἦττον μετὰ μεγάλης ἀνυπομονησίας ὁ ἀθηναϊκὸς κόσμος περιέμενε τὴν ἐσπέραν τῆς δευτέρας, καθ' ἣν τὰ ὡραῖα δώματα τοῦ Μεγάλου Σερπεντῆ ἐπρόκειτο ν' ἀνοιχθῶσι πρὸς ὑποδοχὴν ἀντιπροσώπων ἐξ ὧν τῶν ἐν Ἀθήναις κοινωνικῶν στοιχείων. Αὐτῇ, Διπλωματικῶν σώμα, Ὁμογενεῖς, Ὑπαλληλία, ὁ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατὸς, ὡραῖαι δέσποιναι καὶ ἄβραι δεσποινίδες, νέοι καὶ γέροντες, ὅλοι ἐκεῖ εὐρίσκοντο ὥς ἐκ συνθήματος.

Περὶ ὥραν 9 καὶ 1)2 αἱ πρῶται ἄμαζαι, αἱ φέρουσαι τοὺς μᾶλλον ἀνυπομόνους ἤρχισαν νὰ κρούωσι διὰ τῶν τροχῶν τῶν τὸ πρὸ τῆς οἰκίας λιθόστρωτον. Ἀλλὰ, ῥητέον ὅτι καὶ οὗτοι μὲ ὅλην τὴν ἀνυπομονήν των πάλιν après diner ἤρχοντο, διότι ἐνῷ ἀκόμη μολὶς προετοιμάζοντο, εὐτυχέστεροι θνητοὶ παρεκάθητο ἤδη εἰς πλούσιον γεῦμα ἀναμένοντες καὶ οὗτοι δίκην οἰκοκυρέων τοὺς κατόπιν ἐλευσόμενους Sans importance . . .

Περὶ ὥραν 10 ἀποφασίζω νὰ μεταβῶ εἰς τὸ γενικὸν rendez-vous πρόθυμος ὅπως ἀπολαύσω τὴν ἐξ αὐτοῦ ἡδύτητα. Εὐτυχῶς διὰ τοὺς κυρίους, ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ ληφθῇ καὶ τὴν τελευταίαν στιγμήν. Ἀποφασίζεις εἰς τὰ 10 παρὰ 1)4 νὰ ὑπάγῃς, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ πέμψῃς τὸν ὑπρέτην σου εἰς τῆς κ. Λιζιέ δι' ἀγορὰν ζεύγους χειροκτιῶν, καὶ ἴδου σε ἐντὸς τοῦ παραδείσου . . .

Εὐρίσκομαι ἐντὸς ὡραίας εἰσόδου περικυκλούμενος ὑπὸ πλήθους ὑπηρετῶν προθυμοποιουμένων τίς πρῶτος ν' ἀναρπάσῃ τὸ ἐπανωφόριόν μου.

Ἡ οἰκοδέσποινα ἀναμένει εἰς τὸν πρόδρομον, καὶ ὑποδέχεται τοὺς προσκεκλημένους μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν εὐπροσηγορίας. Φέρει ἐσθῆτα ἐξ ἐρυθροῦ βελούδου πεποικιλμένου δι' ἀτλαζίου, Pompadour· ἡ κυρία αὕτη κατέχει πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰς διαφόρους συναστροφάς ὡς πρὸς τὴν ἐνδυμασίαν· εἰς τὸν προχθεσινὸν χορὸν τοῦ κ. Β. ἔφερεν ἐσθῆτα ἐκ κιτρίνου ἀτλαζίου μετὰ δαντελῶν, ἀληθῶς θαῦμα ἰδεῖσθαι . . .

Καλησπερίζω τὴν οἰκοδέσποιναν, καὶ προχωρῶ εἰς τὴν μεγάλην τοῦ χοροῦ αἴθουσαν, ὁπόθεν αἱ διάφοροι συνομιλίας ὡς βόμβος μελισσῶν πλήττουσι τὰ ὦτά μου.

Ἐκπέμπονται αἱ πρῶται κρούσεις τοῦ κλειδοκυμβάλου ἀκολουθούμεναι ὑπὸ γλυκείας μελωδίας δύο τετραχόρδων καὶ μιᾶς βαρβίτου, καὶ παρευθὴς ὁ κόσμος παραμερεῖ, αἱ μῆτερες ὀπισθοχωροῦσιν, οἱ γέροντες, οἱ posés, οἱ blasés, καὶ οἱ τὸν χορὸν βαρυνόμενοι ἀποσύρονται εἰς τὰς πλησίον αἰθούσας.

Πρῶτος δίδει τὸ σύνθημα τοῦ χοροῦ, οὐρανομήκης τις